

مسئله تا برمیخ فاجعه راه نرویم

نه از یک جهت بلکه از شش جهت بر سر مردم، تیغ و خنجر میبارد. فصل تباهی با تمام قساوت ادامه دارد و همه را در تالاب سرگیچی و اندوه فرو برده است. جغد فاجعه، بر گلوی هر فرد، مرثیه یأس را چکانده و انرژی های مؤلد را در او زایل می سازد. کشور بی صاحب، در زیر چکمه ها و توطئه های رنگارنگ، پامال گشته است.

ما هنوز در انحناى منکسر پاشانى و بحران آویزان مانده ایم، هنوز که هنوز است در زمانه پرسش های نفسگیر، نفس میکشیم؛ پاسخ این پرسش را که چرا؟ با تمام ایثارگری ها نتوانسته ایم یک جریان مستحکم، آگاه، دگرگون کننده و سعادت آفرین را ایجاد کنیم؛ نیافته ایم. یا اگر یافته ایم شفاف و صادقانه با دیگران شریک نساخته ایم.

وضع مفلوک، روشنفکر را مفلوج کرده و همه را بطور مشترک به لشکر مأیوسین و افسردگان حاشیه نشین تبدیل نموده است. همیشه و نمی توانیم، مانند بم های ساعتی در دست های هر یک ما پیچ خورده است. فاجعه را می بینیم و با کشیدن آه از کنارش تیر می شویم. حاضر نیستیم که بخاطر مردم و خشکانیدن دریای خون، کنار هم بنشینیم، ولی حاضر هستیم که برای یک اختلاف کوچک، تا لحظه های نشستن در تابوت، علیه همدیگر بجنگیم.

روشنفکران به کتگوری های مختلفه تقسیم می گردند. عده ای در تلاشند تا به هر قیمتی به ارگ، ثروت و شهرت برسند، عده ای نیز بدون اشتیاق به پول و چوکی، در خط اعتراض قرار دارند ولی در کتله های کوچک و منفرد، در انتظار روز مبادا نشسته اند.

وضعیت از ما چی می طلبد؟ کار و تلاش مشترک برای رد صلح نیابتی و امارتی و بلند کردن فریاد صلح خواهانه اکثریت خاموش و میلیونی مردم که از پروسه صلح دور نگهداشته شده اند و تامین جایگاه شایسته شان در این پروسه، تلاش برای ایجاد حاکمیت ملی و حاکمیت قانون؛ برای دستیابی به این مأمول، مواد و مصالح فراوانی وجود دارد. دانشمندان و پژوهشگران، روشنفکران، شخصیت های مستقل ملی، تحصیل یافتگان، نهاد های اجتماعی و مدنی، سازمان های سالم سیاسی، هزاران و میلیون ها انسان دردمند و معترض وجود دارد که نه به صلح غیر عادلانه و فاجعه آفرین و نه به صلح نیابتی در غیاب مردم و دولت، تن می دهند.

بیایید تا بر تیغ فاجعه راه نرویم. بخاطر مردم در خون نشسته، بخاطر صلح، بخاطر زنان، جوانان و کودکان، بخاطر آزادی و عدالت اجتماعی، بخاطر حفظ افغانستان واحد، و ده ها اندیشه مترقی و سالم مشترک دیگر، همصدا، همگام و متحد شویم؛ اختلافات غیر عمده را چاق نسازیم.

وضع موجود، به یک جنبش کلان سیاسی و مدنی؛ فرا قومی، فرا سمتی، فرا زبانی و مهمتر از همه فرا سازمانی ضرورت دارد. اتحاد فرد فرد ما می تواند چنین جنبش بزرگ و سرتاسری را ایجاد نماید. نجات کشور مربوط به این فرد یا آن گروه نیست. معضلات افغانستان آنقدر سنگین است که برداشتن آن به زور جمعی و سرتاسری نیاز دارد.

برای تحقق این امر لازم است تا تماس میان افراد و جریان های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی برقرار شده و کمیته مشترک تفاهم، هماهنگی و سازماندهی برای راه اندازی یک حرکت کلان جنبشی تشکیل گردد. برای برآورده شدن این امر کمیته تماس و تدارک گفتمان صلح، تشکیل و اقدامات برای تشکیل کمیته تفاهم بمنظور بحث روی مشترکات و آماده کردن نقشه راه و کارشویه برای برگزاری یک نشست بزرگ به میزبانی اتحادیه انجمن های افغانها در هالند رویدست گرفته شده است. تمنا داریم تا ساختار های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی برای ثبت نام نماینده های شان در کمیته تفاهم با کمیته تدارک در تماس شوند.

هرگاه توانستیم چنین حرکتی را راه انداخته و آن حرکت را به یک جنبش واقعی برای صلح واقعی و آبرومند برای نجات کشور تبدیل کنیم؛ آنگاه امکان آن میسر میشود تا آن جنبش به یک جریان مستحکم، آگاه، دگرگون کننده و سعادت آفرین تبدیل گردد.

بیایید صدای همدیگر را بشنویم و دستان همدیگر را بگیریم

آزاد و سر بلند باشید

کمیته تماس و تدارک گفتمان صلح

شماره های تماس: (0031610903791) و (0031655176066)

